

اثر عصاره‌های الکلی و آبی جودوسر بر ترمیم زخم و التهاب پوستی

حسین نظری^{*}، نسرین جهانجو^۲، مهدی صفاری^۳، مهدی طاهریان^۴، علی خالقیان^۵، عباسعلی وفایی^۶، احمد رضا بندگی^۷، هادی امراللهی^۸، ابوالفضل محمدی^۹

تاریخ دریافت: ۹۰/۰۷/۱۹ تاریخ پذیرش ۹۰/۰۷/۱۹

چکیده

پیش زمینه و هدف: انسان در تمام ادوار چاره‌ای جز توصل به گیاهان نداشته است. اگر چه در نیم قرن گذشته استفاده از داروهای شیمیایی به شدت رواج یافته ولی به سرعت آثار زیان‌بار آن‌ها بر زندگی انسان سبب گرایش مجدد به گیاهان دارویی گردید. بنابراین طی سالیان متمادی داروهای طبیعی اساس و حتی در برخی موارد تنها طریق درمان محسوب می‌شوند. هدف ما از این تحقیق بررسی اثر مواد مؤثره گیاه جودوسر بر زخم و التهاب پوستی بر روی موش صحرایی نر بالغ است.

مواد و روش کار: از بذور جودوسر با دستگاه‌های تقطیر با آب و سوکسله، عصاره‌های آبی، متانولی و اتانولی تهیه شده و تعداد ترکیبات موجود در این عصاره‌ها به روش کروماتوگرافی لایه نازک تعیین شدند. در این مطالعه تجربی ۳۰ سر موش صحرایی نر به پنج گروه شش‌تایی تقسیم‌بندی شدند، که هر یک پس از ایجاد زخم تا بهبودی کامل با پمادهای تهیه شده به صورت موضوعی و یک‌بار در روز تحت درمان قرار گرفتند. **یافته‌ها:** با تهیه پماد به‌وسیله پایه کرم (اوسرین) از هر عصاره تعداد روزهای درمان شده و نسبت به گروه کنترل کاهش معنی داری داشت.

نتیجه گیری: نتایج نشان دهنده این بود که عصاره‌های آبی، متانولی و اتانولی جو دوسر بر روی زخم برشی موش‌ها باعث کاهش تعداد روزهای درمان می‌شود. به نظر می‌رسد که این عصاره‌ها باعث تسريع در تشکیل اپیدرم و بهبودی زخم شده است ضمن اینکه اثری از کلوئید و حتی اسکار مشاهده نگردید. همچنین با توجه به نتایج بدست آمده، عصاره تام جو دوسر نقش مهمی در ترمیم دارد.

کلید واژه‌ها: عصاره جودوسر، ترمیم زخم، التهاب پوستی، موش صحرایی

مجله پزشکی ارومیه، دوره بیست و دوم، شماره پنجم، ص ۴۷۳-۴۶۷، آذر و دی ۱۳۹۰

آدرس مکاتبه: سمنان، دانشگاه علوم پزشکی سمنان، دانشکده پزشکی، تلفن: ۰۹۱۲۵۳۱۱۸۶۵

Email: hossen253@yahoo.co.uk

مقدمه

آثار زیان‌بار آن‌ها بر زندگی انسان سبب گرایش مجدد به گیاهان دارویی گردید. بنابراین طی سالیان متمادی داروهای طبیعی به خصوص گیاهان دارویی اساس و حتی در برخی

استفاده از گیاهان دارویی به‌منظور درمان با تاریخ زندگی انسان هم‌زمان بوده است. اگر چه در نیم قرن گذشته استفاده از داروهای شیمیایی و سنتزی به شدت رواج یافت ولی به سرعت

^۱ مرکز آموزش جهاد کشاورزی استان سمنان، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات درمانی استان سمنان، دانشکده پزشکی، بخش بیوشیمی (نویسنده مسئول)

^۲ مرکز آموزش جهاد کشاورزی استان سمنان

^۳ مرکز آموزش جهاد کشاورزی استان سمنان

^۴ دانشگاه علوم پزشکی و خدمات درمانی استان سمنان، معاونت دارو و غذا، آزمایشگاه دارو و صنایع غذایی

^۵ دانشگاه علوم پزشکی و خدمات درمانی استان سمنان، دانشکده پزشکی، بخش بیوشیمی

^۶ دانشگاه علوم پزشکی و خدمات درمانی استان سمنان، دانشکده پزشکی، بخش بیوشیمی

^۷ دانشگاه علوم پزشکی و خدمات درمانی استان سمنان، دانشکده پزشکی، بخش بیوشیمی

^۸ دانشگاه علوم پزشکی و خدمات درمانی استان سمنان، دانشکده پزشکی، بخش میکروبیولوژی

^۹ دانشگاه علوم پزشکی و خدمات درمانی استان سمنان، دانشکده پزشکی، بخش بیوشیمی

جودوسر و مقداری روغن سرخ به درمان جرب و خارش و جذام کمک می‌کند. ضماد خیلی گرم پخته شده آن در سرکه بر روی عضو، درد پهلو و قولنج را تسکین می‌دهد (۷-۹).

تطویرهای هوموپایی این گیاه برای درمان بی‌خوابی - افسردگی و فشارهای روانی و اعصاب مؤثر است. دم کرده گیاه با شراب سفید برای درمان زخمهایی که دیر خوب می‌شوند، مفید هستند (۱۰-۱۲).

در تحقیقات ۱۲ ساله دکتر جیمز آندرسون متخصص غدد داخلی از دانشکده پزشکی دانشگاه کنتاکی نشان داده شده که فیبرهای غذایی موجود در آرد جودوسر و سبوس به سرعت ۲۰ درصد از میزان کلسترول مضر خون (LDL) را می‌کاهد و سطح کلسترول مفید (HDL) را حداقل ۱۵ درصد افزایش می‌دهند (۹). در مقاله‌ای در نشریه انجمان پزشکی آمریکا در بیماران دیابتی که رژیم غذایی که سرشار از فیبرهای جودوسر و سایر کربوهیدرات‌هاست میزان انسولین مصرفی خود را به نصف رسانده‌اند و تعدادی که مصرف انسولین کمتری داشته‌اند دارو را به کلی قطع نموده‌اند، در نتیجه فیبرها سرعت جذب کربوهیدرات‌ها را کم و از صعود ناگهانی قند جلوگیری می‌کنند (۱۲، ۱۳، ۴). همچنین جودوسر و سبوس آن برای سهولت هضم و حاوی آنزیم‌های مهارکننده پروتئاز می‌باشد که برای درمان سرطان روده بزرگ مفید است. مشکلات پوستی از قبیل اگزما به علت ترکیبات موجود در جودوسر که با پروستاگلاندین‌ها یا همان شبه هورمون‌های بوجود آورده التهاب پوستی تداخل اثر دارند التیام می‌یابند (۱۴، ۱۵). ترمیم زخمهای باز یکی از دشواری‌های پزشکی است. داروهای گوناگون برای سرعت بخشیدن به ترمیم زخم، چه از لحاظ جلوگیری از عفونت زخم که یک عامل منفی در بهبودی زخم است چه از لحاظ افزایش سرعت اپی تیالیزه شدن، به کار برده شده است که هر یک اثرات گوناگون داشته‌اند. با توجه به این موارد پژوهش‌های مختلفی روی ترمیم زخم انجام شده است و مواد مختلفی به صورت مرهم زخمهای تهیه و معرفی شده‌اند که اغلب این مواد به صورت ترکیب گیاهی و گاهی هم شیمیایی بوده‌اند ولی تا این زمان هیچ کدام نتوانسته‌اند به عنوان یک داروی مؤثر توصیه شوند و از آنجایی که تاکنون تمام تلاش‌های انجام شده برای تسریع ترمیم زخم هنوز به طور قطع منجر به معرفی یک گیاه دارویی مؤثر نشده است و ضمن اینکه مطالعات خاصی بر روی زخم باز صورت نگرفته است و با مطالعاتی که در متون و تحقیقات طب سنتی توسط محققان ثبت شده است، شواهدی دال بر اثر بذر گیاه جودوسر در ترمیم زخم وجود دارد، بررسی اثر عصاره‌های تهیه شده از بذور گیاه جودوسر بر روی زخم باز پوستی از هدف این پژوهش می‌باشد.

موارد تنها طریق درمان محسوب می‌شوند و در همین حال مواد اولیه موجود در آن‌ها در صنعت داروسازی مورد استفاده قرار می‌گیرد. امروزه گرایش جدی به مصرف گیاهان دارویی به خاطر کم بودن عوارض جانبی گوناگون ترکیبات مؤثر موجود در گیاهان، توصیه صنایع وابسته به کشت گیاهان دارویی، جلوگیری از خروج ارز از کشور، ایجاد کار مفید و خصوصاً پیشنهاد استفاده از گیاهان دارویی توسط سازمان جهانی بهداشت و بسیاری از دلایل دیگر به وجود آمده است، از سوی دیگر با توجه به عدم معرفی یک داروی مؤثر برای درمان زخم، مطالعه اثر گیاهان دارویی برای ترمیم زخم ضرورت دارد (۳، ۲، ۱).

جودوسر (*Avana sativa* L.) از تیره گندمیان می‌باشد.

قسمت مورد استفاده گیاه جودوسر بذر و کاه آن است (۴، ۵). امروزه مطالعات علمی پژوهشی زیادی در مورد خواص و اثرات این گیاه بر سیستم‌های فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی بدن انسان صورت گرفته است. این گیاه به طور متوسط دارای حدود ۷ درصد مواد چرب، $13/5$ درصد مواد ازته و ۶۰ درصد هیدرات‌های کربن می‌باشد. اسیدهای چرب، حدود ۱۰ درصد اسید پالmitik، ۵۰ تا ۶۰ درصد اسید اولئیک و ۱۵ تا ۳۰ درصد اسید لینولئیک است. بعلاوه دارای ارستنیک، اسید اگزالیک، ید، ترکیبات نیتروزن دار با غلظت بالا، ساپونین‌ها (استروئیدها، تریترپین‌ها)، آناکوزیدها (Avenacosides)، آناناسین (Avenacin)، اینولوزید آونین، آلکالوئیدهای ارگوتیونین، هوردنین، تریگونلین، کارتنهای و بیوتامین‌های B1، A، B2، C، D، E است. مواد معدنی سلیسیوم، پتاسیم، نوعی فیبر بتاگلوكوتان و مهارکننده‌های پروتئاز و غنی‌ترین منبع گیاهی زینک است. دارای ماده آلبومینوئیدی به نام آونین (Avenine) یا لگومین (Legumine) است (۶، ۵).

اثرات درمانی آن شامل تقویت کننده، مدر، ملین، مسکن، التیام دهنده زخمهای مقوی اعصاب، محرك و ضد عفونی کننده، تونیک و مقوی برای قلب و خون، کاهنده کلسترول خون، پایین آورنده فشار خون، مفید در حفظ تعادل قند خون و انسولین خون، ضدسرطان، خاصیت آنتی بیوتیک و گونادرپوپیکس، کاهش فعالیت غدد تیروئید دارد. همچنین در درمان عفونت مجاری تنفسی، حساسیت و آلرژی، کمبود ویتامین C، مبارزه با اکسید کننده‌ها، ناراحتی جهاز هاضمه، ضدآسیال، فراسایش فکری و مغزی، تحریک سیستم اعصاب مرکزی، ضدخون‌ریزی، روماتیسم، دپرسیون و استرس، تصلب شرائین، مبارزه با پیری زودرس، مفید می‌باشد. و به عنوان داروی کمکی در درمان اسکلروز و فشار خون بالا بکار می‌رود. قبل از کاه جودوسر برای لای تشك استفاده می‌شود و همچنین برای ناراحتی رماتیسمی مفید است. در سال ۱۶۵۲ پژشک انگلیسی Nicholas culpeper که ضماد بالغور

درجه سانتی گراد به مدت دو ساعت با حداقل چهار سیفون حرارت داده شده و عصاره‌ها با صافی جدا شدند. در ادامه الكل اضافی محلول در دمای اتاق تبخیر و تغليظ شد. تفاله باقی مانده ببروی صافی به کمک دستگاه آون کاملا خشک و مقدار پودر حل شده در تمام نمونه‌ها مشخص گردید.

مواد و روش‌ها

مواد مورد استفاده

متانول، اتانول، n-پروپانول، کلروفرم، سلیکاژل F254mesh60، کتامین، رت نژاد ویستار.

تمام مواد مصرفی به جز کتامین ساخت شرکت مرک بوده است. کتامین نیز از شرکت Alfasan تهیه شده است.

حیوانات آزمایشگاهی

این مطالعه تجربی روی ۳۰ سر رت (Rat) نر نژاد ویستار با سن یکسان و با وزن متوسط ۲۷۰ تا ۳۰۰ گرم در مرکز تحقیقات فیزیولوژی و بخش بیوشیمی دانشگاه علوم پزشکی سمنان انجام گرفت.

حیوانات مورد نظر به طور تصادفی در شش قفس به منظور تشکیل گروه‌های تیماری (سه گروه)، کنترل و شاهد تقسیم شدند. قبل از ایجاد زخم، حیوانات به مدت دو هفته جهت سازگاری با محیط در آزمایشگاه قرار گرفتند. آن‌ها ضمن دریافت آب و غذای کافی، در شرایط روشناهی و تاریکی ۱۲ ساعته، حرارت ۳۰-۳۵ درجه سانتی گراد و رطوبت مناسب نگهداری شدند. کلیه نکات مربوط به دستورالعمل کار با حیوانات در این مطالعه رعایت شد.

عصاره‌گیری (Extraction)

بذور گیاه جودوسر در سال ۱۳۸۷ از موسسه تحقیقات تهیه نهال و بذر واقع در شهرستان کرج تهیه و با استفاده از دستگاه آسیاب به حالت نیمه کوب در آورده شد. این بذور توسط کارشناسان آن موسسه از نظر نوع گونه مورد ارزیابی و تأیید قرار گرفت.

(الف) عصاره آبی

جهت تهیه عصاره آبی از دستگاه نقطیر در آب استفاده گردید. ۱۰۰ گرم از بذور گیاه جودوسر در ۱۰۰۰ میلی لیتر آب مقطر حل ۳۰-۴۰ درجه سانتی گراد به مدت دو ساعت گردید. سپس در ۷۰٪ در امتداد خطی در یک سانتی‌متری انتهای پلت قرار داده شد. تانک با حلال‌ها و نسبت‌های مختلف استفاده شد. حلال‌ها با نسبت‌های آن‌ها عبارتند از «n-پروپانول/آب مقطر» ۷/۶×۲/۶ در انتقام از یک سانتی‌متری انتهای پلت قرار داده شد. تانک با حلال‌ها و نسبت‌های مختلف استفاده شد. حلال‌ها با نسبت‌های آن‌ها عبارتند از «n-پروپانول/آب مقطر» ۷۰/۳۰، ۸۰/۲۰، ۸۰/۴۰، ۸۰/۹۰، ۵۰/۵۰، ۵۰/۸۰، ۳۰/۷۰، ۳۰/۴۰، ۸۰/۲۰، ۸۰/۹۰ و «اتانول/کلروفرم» ۷۰/۳۰، ۸۰/۲۰، ۸۰/۴۰، ۵۰/۵۰، ۵۰/۷۰، ۳۰/۷۰، ۳۰/۹۰، ۱۰/۹۰، ۱۰/۹۰ که مورد استفاده قرار گرفتند.

(ب) عصاره الکلی

جهت تهیه عصاره متانولی و اتانولی از دستگاه سوکسله استفاده شد. برای تهیه عصاره متانولی و اتانولی جودوسر به ترتیب ۱۰۰ و ۵۰ گرم از بذور گیاه در کاغذ صافی که به شکل استوانه در آورده شده، ریخته و در ستون قرار داده شد. ۵۰۰ میلی لیتر متانول ۷۵ درصد جهت تهیه عصاره متانولی و ۲۵۰ میلی لیتر اتانول ۳۰-۴۰ درصد جهت تهیه عصاره اتانولی اضافه گردید. سپس در

کروماتوگرافی لایه نازک (TLC)

تهیه ژل سلیکاژل و پلیت‌ها

برای تعیین تعداد ترکیبات و مواد مؤثره به روش کروماتوگرافی لایه نازک ابتدا برای تهیه ژل سلیکاژل مقدار ۴۸/۵ گرم پودر سلیکاژل «F254mesh60» ساخت شرکت Merck (آلمان) و ۱/۵ گرم بی‌کربنات سدیم را در یک ظرف شیشه‌ای در بدار ریخته و مقداری آب مقطر به آن اضافه گردید و مخلوط را با دستگاه شیکر به مدت ۴۵ دقیقه تکان داده تا یک سوپسانسیون عاری از حباب به دست آمد، سپس از خارج کردن آب اضافی سوپسانسیون آماده شده را برای تهیه پلیت‌ها شیشه‌ای در ابعاد ۷/۶×۲/۶ سانتی‌متر و به قطر ۱ میلی‌متر و ابعاد ۱۵×۵×۱ «۱۵×۵×۱» سانتی‌متری و به قطر دو میلی‌متر استفاده گردید. پلیت‌های ژل تهیه شده را به مدت یک روز در هوای آزاد قرار داده تا خشک شدند. سپس پلیت‌ها را جهت لکه‌گذاری به مدت ۲۰ دقیقه در دمای ۸۰ درجه سانتی گراد در فور قرار داده تا رطوبت اضافی آن‌ها گرفته شود.

تعیین نوع حلال‌های مورد استفاده

جهت تعیین تعداد ترکیبات موجود در عصاره آبی، متانولی و اتانولی با روش کروماتوگرافی لایه نازک ابتدا برای شناسایی نوع حلال‌های مورد استفاده در فاز متحرک، از نمونه مورد نظر لکه‌هایی به قطر معین به وسیله لوله موبین روی پلت (در ابعاد ۷/۶×۲/۶) در امتداد خطی در یک سانتی‌متری انتهای پلت قرار داده شد. تانک با حلال‌ها و نسبت‌های مختلف استفاده شد. حلال‌ها با نسبت‌های آن‌ها عبارتند از «n-پروپانول/آب مقطر» ۷۰/۳۰، ۸۰/۲۰، ۸۰/۴۰، ۸۰/۹۰، ۵۰/۵۰، ۵۰/۷۰، ۳۰/۷۰، ۳۰/۹۰، ۱۰/۹۰ و «اتانول/کلروفرم» ۷۰/۳۰، ۸۰/۲۰، ۸۰/۴۰، ۵۰/۵۰، ۵۰/۷۰، ۳۰/۷۰، ۳۰/۹۰، ۱۰/۹۰، ۱۰/۹۰ که مورد استفاده قرار گرفتند. پلت لکه‌گذاری شده را درون تانک حلال قرار داده به نحوی که حلال داخل بشر تا زیر لکه‌ها برسد. سپس روی بشر را با پارافیلم و صفحه شیشه‌ای پوشانده به نحوی که تانک از حلال اشباع گردد. پس از آنکه حلال تا خط انتهای پلت نشانه‌گذاری شده رسید و تعداد ترکیبات موجود در عصاره‌ها مشخص شدند، پلت را از تانک

برای تعیین تعداد ترکیبات و یا مواد مؤثره موجود در نمونه عصاره آبی از حلال «n-پروپانول/آب مقطر» و عصاره‌های الکلی متانولی و اتانولی از حلال‌های «متانول/کلروفرم» و «اتanol/کلروفرم» استفاده شد. جداسازی بهتر ترکیبات با حلال‌های آبی و الکلی در پلیت‌های TLC به ابعاد 15×5 انجام گردید.

نتایج حاصل از کروماتوگرافی عصاره آبی، متانولی و اتانولی به ترتیب حلال‌های «n-پروپانول/آب مقطر» به نسبت حجمی «۳۰/۷۰» و «متانول/کلروفرم» و «اتanol/کلروفرم» هر یک به نسبت حجمی «۱۰/۹۰» به دست آمدند (جدول شماره ۱).

۲- تعیین تعداد باندهای TLC

برای تعیین تعداد باندهای تشکیل شده در نمونه‌های مورد آزمایش از دستگاه تشخیص UV استفاده شد. نتایج حاصل از TLC از عصاره آبی، متانولی و اتانولی با حلال‌های مناسب با اشعه UV در طول موج‌های «۲۵۴» و «۳۶۶» نانومتر، نشان دهنده وجود تعداد سه باند در هر نمونه می‌باشد (جدول شماره ۲، تصویر شماره ۱).

۳- تأثیر مواد مؤثره عصاره‌ها در بهبود زخم:

در این تحقیق تعداد ۳۰ سر موش صحرایی استفاده شد و به شش گروه پنج تایی تقسیم‌بندی شدند که گروه اول به عنوان شاهد (بدون استفاده از ترکیب ترمیمی زخم)، گروه دوم به عنوان کنترل (با استفاده از ترکیبات پایه کرم جهت ترمیم زخم) و گروه سوم به عنوان کنترل مثبت (با استفاده از ویتامین A + D + جهت ترمیم زخم) انتخاب شدند و سه گروه دیگر هر یک پس از ایجاد زخم تا بهبودی کامل زخم با پمادهای عصاره آبی، متانولی و اتانولی به صورت موضعی و یکبار در روز تحت درمان قرار گرفتند.

میانگین مدت زمان بهبودی پمادهای عصاره آبی، متانولی و اتانولی بر زخم گروه تجربی نسبت به گروه شاهد بر حسب روز و مقایسه آن در سطح اطمینان بیش از ۹۵ درصد مشخص نمود که بین میانگین در صد بهبودی در گروه‌های تیمار با گروه کنترل تفاوت معنی داری وجود دارد و کاهش یافته است (نمودار شماره ۱). در مقایسه در صد بهبودی زخم در بین گروه‌های تیمار در پماد عصاره متانولی نسبت به سایر پمادها اثر ترمیمی کمتر بر روی زخم دیده شد. (نمودار شماره ۲).

حلال خارج کرده و در یک جای مناسب قرار داده تا خشک شود. پس از خشک کردن کامل پلیتها، از دستگاه UV detection (UV) برای مشاهده باندهای تشکیل شده در هر نمونه با طول موج‌های «۲۵۴» و «۳۶۶» نانومتر استفاده گردید. بهترین جداسازی و بیشترین تشکیل باند، حلال‌های عصاره آبی «n-پروپانول/آب مقطر» به نسبت حجمی «۳۰/۷۰» و حلال‌های عصاره‌های متانولی و اتانولی به نسبت حجمی «۱۰/۹۰» به دست آمدند. تعیین نهایی تعداد ترکیبات موجود در عصاره‌های تهیه شده با حلال‌های «n-پروپانول/آب مقطر، متانول/کلروفرم و اتانول/کلروفرم در پلیت‌های به ابعاد 15×5 انجام شدند.

تهیه پماد

برای انجام آزمایش با عصاره‌های موجود، پمادها تهیه شدند. پایه کرم (اوسرین، واژلین، کریستل، آب) و هر یک از عصاره‌ها را به نسبت‌های ۳ به ۲ با هم مخلوط گردید. سپس هر یک از پمادهای تهیه شده را در ظروف مورد نظر ریخته و در جای خنک نگهداری شدند.

ایجاد زخم

ابتدا به حیوان داروی کتابخانه (۱۰ میلی لیتر هر ۱۰۰ گرم) به روش داخل صفاقی تزریق گردید. سپس موی ناحیه ستون فقرات تراشیده شد وزخم برشی (زخم‌های شکافدار یا بردگی دیواره) با برشی به اندازه دو سانتی‌متر و ضخامت پوست ایجاد گردید. عمق زخم شامل، درم و هیپودرم (Full thickness) و روز عمل روز صفر محاسبه شد.

برای ارزیابی روند ترمیم، اندازه‌گیری طول زخم از اولین روز بعد از ایجاد زخم، تا بهبودی کامل زخم انجام شد. جهت محاسبه درصد بهبودی زخم از فرمول زیر به دست آمد.

$$\frac{\text{طول زخم در روز } X}{\text{طول زخم در روز اول}} \times 100 = \text{درصد زخم}$$

$$\text{درصد زخم} - 100 = \text{درصد بهبودی}$$

X: روزی که طول زخم اندازه‌گیری شده است.

یافته‌ها

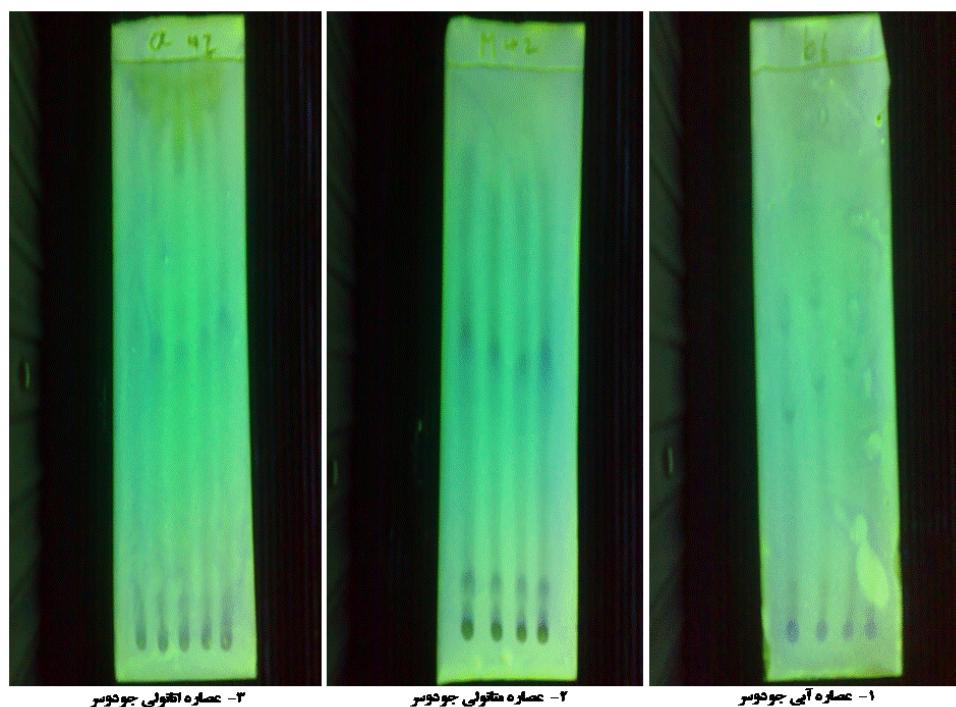
۱- تعیین درصد حلال‌های مناسب TLC

جدول شماره (۱): درصد حلال‌های TLC

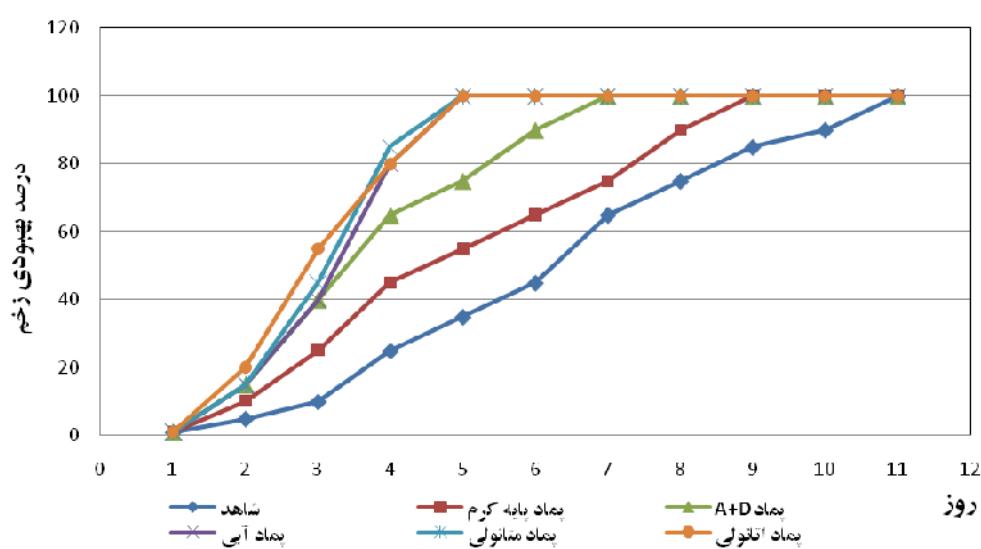
نمونه	عصاره آبی	عصاره متانولی	عصاره اتانولی	عصاره
حلال‌ها	n - پروپانول (۰٪) + آب مقطر (۲۰٪) + کلروفرم (۱۰٪)	متانول (۰٪) + کلروفرم (۱۰٪) + آب مقطر (۲۰٪)	اتanol (۹۰٪) + آب مقطر (۱۰٪)	عصاره اتانولی

جدول شماره (۲): تعداد باندهای جدا شده با روش TLC

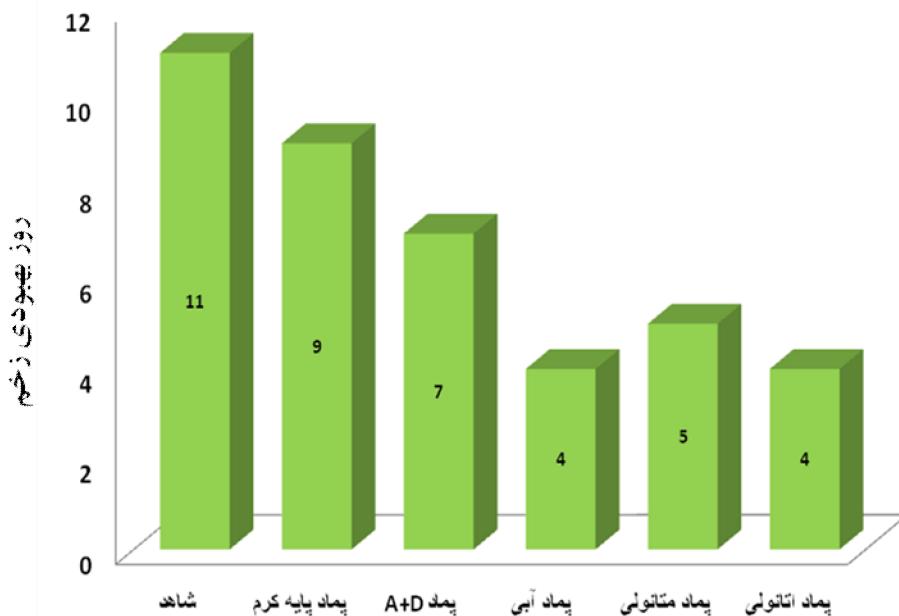
نوع عصاره	تعداد باند
آبی	۳
متانولی	۳
اتانولی	۳

تصویر شماره (۱): تشخیص باندها با اشعه UV

نمودار شماره (۱): درصد بهبودی زخم نسبت به روز

نمودار شماره (۲): مقایسه تأثیر پمادها نسبت به روز بھبودی زخم

درمان در مقایسه با شاهد شده است که عصاره اتانولی اثر بخشی بیشتری نسبت به عصاره متابولی دارد. به نظر می‌رسد که این مواد موثره موجود در این عصاره باعث تسريع تشکیل اپیدرم و در نتیجه تسريع بھبودی زخم شده است و خاصیت ضد التهابی و جلوگیری از اسکار می‌نماید. تحقیقاتی که در سال ۲۰۰۷ انجام شده است نتیجه گرفته شده است که اسپری عصاره گیاه جودوسر باعث به وجود آمدن اپیدرم جدید می‌شود، که نیاز به مطالعات بیشتری دارد. با توجه به اینکه عمدۀ داروهای مربوط به ترمیم زخم لیپوفیل هستند و مواد موثره موجود در عصاره اتانولی جودوسر هم موید این موضوع می‌باشد، به نظر می‌رسد مواد عصاره گیاه جودوسر هم از این امر مستثنی نبوده و خاصیت لیپیدی دارند. نتیجه این که عصاره کلی جو دو سر نقش مهمی در ترمیم زخم دارد. ضمن اینکه عصاره آبی آن هم درصد بھبودی بهتر از متابولی دارد و می‌تواند نشان دهنده این امر باشد که مواد موثره مشترک در سه حلal مختلف و یا تاثیر یکسان مواد فاز آبی و الکلی است که نیاز به مطالعه بیشتری است. نتایج حاصل از اثرات پمادهای عصاره آبی، متابولی و اتانولی نسبت به شاهد نشان دهنده این است که: درصد بھبودی موش‌های تحت درمان با پمادهای عصاره آبی و اتانولی جودوسر نسبت به شاهد طی چهار روز بھبودی کامل حاصل گردید اما درصد بھبودی موش‌های تحت درمان با پماد عصاره متابولی جودوسر نسبت به شاهد طی پنج روز بھبودی کامل حاصل گردید، ضمن اینکه مشاهده مستقیم زخم‌ها نشان از عدم وجود کلؤئید و حتی اسکار دارد (نمودار شماره ۲).

بحث و نتیجه‌گیری

بذور جودوسر به عنوان یک داروی گیاهی موثر بر درمان بسیاری از بیماری‌ها به خصوص در درمان بیماری‌های متابولیک می‌باشد. همچنین نتایج این تحقیق نشان دهنده وجود درمان موثر در بھبودی زخم که ترجیح‌آمیز خم‌های باز در این تحقیق است. و نتایج TLC نشان دهنده وجود سه نوع ترکیب و یا ماده موثره در عصاره آبی، متابولی و اتانولی می‌باشد که با توجه به نتایج بھبودی زخم احتمال وجود مواد موثره مشترک در سه حلal با فاز مختلف و یا تاثیر یکسان مواد فاز آبی و الکلی است که نیاز به مطالعه بیشتری است. نتایج حاصل از اثرات پمادهای عصاره آبی، متابولی و اتانولی نسبت به شاهد نشان دهنده این است که: درصد بھبودی موش‌های تحت درمان با پمادهای عصاره آبی و اتانولی جودوسر نسبت به شاهد طی چهار روز بھبودی کامل حاصل گردید اما درصد بھبودی موش‌های تحت درمان با پماد عصاره متابولی جودوسر نسبت به شاهد طی پنج روز بھبودی کامل حاصل گردید، ضمن اینکه مشاهده مستقیم زخم‌ها نشان از عدم وجود کلؤئید و تهییه شده بر روی زخم برشی موش‌ها باعث کاهش تعداد روزهای

References:

1. Asuzu IU, Onu OU. Anti-ulcer activity of the ethanolic extract of combretum dolichopetalum root. *J ethnopharmacology* 1990; 28: 27-32.
2. Boisnic S. Healing effect of spary containing Rhealba oat colloidal extract in an invitro reconstitution model of skin. *Tissue React* 2005; 27: 83-9.
3. Chevallier A. Encyclopedia of herbal medicine. New York: Dorling Kindersley; 2005.
4. Fnimh DH. The Herbal Handbook: a user's guide to medical herbalism. Rochester, VT: Healing Arts Press;1998.
5. Gürbüz I, Akyüz C, Yeşilada E , Şener B. Anti-ulcerogenic effect of Momordica charantia L. fruits on various ulcer models in rats. *J Ethnopharmacology* 2000; 71: 77-82.
6. Khan IA, Abourashed EA. Leung's encyclopedia of common natural ingredients: used in food, drugs and cosmetics. New York: Wiley; 2002.
7. Kurtz ES, Wallo W. Colloidal oatmeal: history, chemistry and clinical properties. *J Drugs Dermatology* 2007; 6:167-70.
8. Mantle D, Gok MA, Lennard TW. Adverse and beneficial effects of plant extracts on skin and skin disorders. *Adverse Drug React Toxicol Rev* 2001; 20: 89-103.
9. Tan PV, Dimo T, Dongo E. Effects of methanol, cyclohexane and methylene chloride extracts of Bidens pilosa on various gastric ulcer models in rats. *J Ethnopharmacology* 2000; 73: 415-21.
10. Tavakoli R, Nabipour F, Najafipour H. The effect of Betadin on skin ulcer repair in Rat. *J Babol Univ Med Sci* 2006; 3: 7-13. (Persian)
11. Samsam Shareyat H. Herbal plant Hand book. Tehran: Mani Publisher; 2007. (Persian)
12. Zargari A. Herbal plants. Tehran: Tehran University Publisher; 1997. (Persian)
13. Jarahi M, Zahedi M, Taherian A, Miladi H, Safaghah H. The effect of Matricaria chamomilla L. oil extract on ulcer repair in Rat. *J Med Plants* 2008; 8(1): 29. (Persian)
14. Hojati H, Kazemi K, Tanedeh N, Sivani A, Roshan N. Survey of egg and kateira gum ointment on ulcer repaired in animal model. *J Med Res* 2003; 2. (Persian)
15. Khaksari M, Sajadi M. The effect of fish oil on ulcer repaired in diabetic rat. *J Shaheed Sadoughi Univ Med Sci* 2008; 3: 31-9. (Persian)